

V TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Js6 ,1-2a.3-8)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Mina, Jesaja, nägin kuningas Ussija surma-aastal Issandat istumas kõrgel ja üleval aujärjel. Tema rüü täitis kogu templi. Issanda kõrval seisis seeravid, ja igaühel neist oli kuus tiiba. Nad hüüdsid üksteisele ja ütlesid: "Püha, Püha, Püha on taevavägede Issand! Kogu maailm on täis tema kirkust!". Ja uksteläved vankusid hüüdja valjust häälest ning koda täitus suitsuga. Aga mina ütlesin: "Häda mulle, ma olen kadunud! Sest ma olen rüvedate huultega mees, kes elab rüvedate huultega rahva keskel, kuid olen näinud kuningat, taevavägede Issandat". Siis lendas üks seeravitest minu juurde ja tal oli käes elav süsi, mille ta oli altarilt pihtidega võtnud. Ja ta puudutas söega mu huuli ning ütles: "Vaata, see puudutas su huuli. Nüüd on sinu süü kaotatud ja sinu patt andeks antud". Ja ma kuulsin Issanda häält küsivat: "Keda ma saadan, kes küll läheks meie ülesandega". Aga mina ütlesin: "Vaata, siin ma olen, saada mind!" See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps138 ,1-2. 3-5. 7e-8 R: 1b)

R: Issand, inglite ees ma laulan sulle.

Ma tänan sind kogu südamest, inglite ees ma laulan ja mängin sinule.
Sinu templi poole ma langen silmili
ja kiidan kõrgeks su nime sinu helduse ja ustavuse pärast.
Sest kõrgeks üle kõige oled sa tõstnud oma nime ja tõotuse.
R:

Kui ma sinu poole hüüdsin, võtsid sa mind kuulda
ja rohkendasid mu hingejõu.
Kõik maailma kuningad tänavad sind, Issand, kuuldes sõnu sinu suult.
Nad laulavad Issanda teedel: Tõesti, Issanda au on suur!
R:

Sinu parem käsi aitab mind.
Issand ise viib minu eest kõik lõpule.
Issand, sinu heldus kestab igavesti,
ära jäta oma kätetööd.
R:

(Teine lugemine 1Ko15 ,1-11)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, ma tuletan teile meelde Evangeeliumi, mida olen teile kuulutanud, mille te olete vastu võtnud ja milles kindlaks jäänud. Selle evangeeliumi läbi saate te õndsaks, kui te peate meeles neid sõnu, millega ma olen seda teile kuulutanud. Muidu on teie usk asjatu. Sest ennekõike olen ma teile teada andnud selle, mille ise olen vastu võtnud: et Kristus suri meie pattude eest, nii nagu ütlevad kirjad. Ta maeti, kuid kolmandal päeval ta tõusis üles, nii nagu ütlevad kirjad. Siis ilmus Kristus Keefasele, seejärel kaheteistkümnele. Pärast ilmus ta ühtaegu viiesajale vennale, mõned neist elavad praegugi, aga mõned on läinud magama. Hiljem ilmus ta Jaakobusele, siis kõikidele apostlitele ja lõpuks minule, äbarikule. Sest mina olen kõige vääratum apostlite hulgas; ma ei ole seda väärt, et mind apostliks hüütaks, sellepärast, et ma olen kirikut taga kiusanud. Aga Jumala armust olen ma see, kes ma olen, ja tema armu töö ei ole minus viljatuks jäänud, vaid ma olen neist kõigist rohkem vaeva näinud. Ometi pole see mina, vaid Jumala arm minu sees. Aga olgu mina või nemad - see on meie kuulutus ja sellesse olete teiegi uskuma jäänud.
See on Jumala Sõna

(Salm enne evangeeliumi Mt 4,19)
Halleluuja. Käige minu järel, ütleb Issand,
ja mina teen teist inimesepüüdjad. Halleluuja.

(Evangeelium Lk5 ,1-11)
Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kui Jeesus Genneesareti järve ääres oli, tungis rahvahulk tema juurde, et kuulata Jumala sõna. Aga tema nägi kahte paati järverannas seisvat; kalurid olid paadist välja tulnud ja loputasid võrke. Siis astus ta paati, mis oli Siimoni oma, ja palus tal rannast veidi eemale sõuda. Ja ta istus ning õpetas rahvast paadist.

Aga kui ta lakkas kõnelemast, ütles ta Siimonile: "Sõua sügavasse vette ja heida võrgud loomuse katseks!" Siimon vastas ja ütles: "Õpetaja, me oleme kogu öö vaeva näinud ega ole midagi saanud, aga sinu sõna peale ma heidan veelkord oma võrgud." Ja kui nad olid nõnda teinud, said nad nii suure hulga kalu, et võrgud ähvardasid rebeneda. Ja nad viipasid kaluritele teises paadis, et nad tuleksid neile appi. Nad tulid ja üheskoos täitsid nad mõlemad paadid nii, et parras veest vaevu paistis.

Seda nähes heitis Siimon Peetrus Jeesuse jalge ette ning ütles: "Issand, mine minu juurest ära, sest ma olen patune inimene!" Oli ju hirm vallanud teda ja kõiki, kes olid ühes temaga - kalasaagi pärast, mis nad olid saanud - Jaakobust ja Johannest, Sebedeuse poegi, kes olid Siimoni seltsilised. Aga Jeesus ütles Siimonile: "Ära karda, nüüdsest peale hakkad sa inimesi püüdma". Ja nad vedasid oma paadid kaldale ning läksid tema järel.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Kassid on armsad loomad. Vahel on nad meie suhtes nii usaldavad, et hõõruvad end vastu meie jalgu ja näuvad meelitavalt. Etoloogid ehk loomade käitumist uurivad teadlased püüdsid kaua välja selgitada, mis võiks niisuguse tegevuse põhjuseks olla. Selgus, et kassidel on kuklapiirkonnas lõhnanäärmed, millega nad märgistavad oma omandust. Meie, inimesed, võime niisiis küll mõelda, et meie võtame endale kassi, aga kass, nagu teadlased väidavad, mõtleb paraku täpselt vastupidi.

Kas ei sarnane see natuke meie oma suhtele Jumalaga? Kindlasti saab ka kass aru, et inimene on suurem ja tugevam, kuid ta on õppinud inimesega manipuleerima. Niisamuti mõistame meiegi, et Jumal peab olema meist väga erinev, palju suurem ja targem, kuid siiski on meil võlvat jultumust uskuda, et Ta kuulab meie palveid, toetab meie ettevõtmisi - ja veel täpselt nii, nagu see meie piiratud ettekujutusvõimele vastab.

Kassil ei ole ilmselt sellega probleeme, kui ta inimest oma omanduseks peab, ja ka inimese silmis on see mõte isegi omamoodi armas, kassi oma olla. Aga me ei saa küll kuidagi kindlad olla, et see ka Jumalale armas on, kui meie teda oma omanduse hulka arvame. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, mida me tahame saavutada, kui me töötame? Tegelikult ei midagi ebatavalist: me kindlustame oma ellujäämist, ja kui millekski muuks veel aega ja energiat jääb, siis kulub see meelelahutustele ja muidu uudishimu rahuldamisele. Lihtne ja loogiline.

Mis oleks olnud õiglasem kui see, et kalurid, kes terve öö olid tööd teinud,

oleks tasutud rohke kalasaagiga? Kuid Jumal laseb sageli millelgi muul sündida, millelgi kujuteldamatult teistsugusel...

Tegelikult oli Jeesusel lihtsalt vaja midagi kantsli või kõnetooli sarnast, kust ta oleks võinud kaldal seisvaid inimesi õpetada, ja imelikul kombel oli see just Peetruse paat, mille ta välja valis. Seal oli ju veel palju teisi paate - edukate ja auväärsete kalurite omi - kuid miks sai väljavalituks just Peetrus? Võibolla oskame siiski ka sellele põhjuse leida. Kõik, kes Jeesuse juurde tulid, tahtsid temalt midagi. Variserid ja preestrid tahtsid teda oma poliitiliste huvide vankri ette rakendada, paljud tulid paluma haigustest tervenemist nii iseendale kui oma lähedastele. Peetrus ei palunud midagi... Nii leiame Peetruselt omaduse, mis elus üsna harva ette tuleb - isetuse. Peetrus ei palunud midagi, vastupidi, ta ütles: "Mine minu juurest ära, sest ma olen patune inimene!" Ei ole teada, missugust elu oli Peetrus elanud varem. Võibolla tundis ta end oma naise surmas kuidagi süüdi. Meenutagem, et kui Jeesus külalisena tema kojast viibis, oli seal vaid Peetruse haige ämm - ei olnud ei naist ega lapsi.

Sellepärast mõjub Peetruse kuju emotsionaalselt täiskasvanuna. Ta on ära tundnud ja sellega leppinud, et saatuse teed ei kulge siin maailmas inimese ettekujutust ja tahtmist mööda. Ühe soovi täitumine ei tähenda veel kogu selle maailma problemaatika lahendamist. Peetrus oli seda kogenud, kuidas väikestel vigadel võivad olla saatuslikud tagajärjed, mida pole võimalik enam kuidagi heastada. Ilmselt polnud Peetrus ka harjunud kingitusi saama, sellepärast ta kahtleski, kas tal on üldse midagi, millega läbielatud ime eest tasuda. Ja ega ta eriti eksinudki: tasu, mida Jeesus temalt nõudis, oli tema kogu elu, sest Jeesus tegi temast kõige tähtsama oma apostlite seas. Aga sellega, et Peetrus pidi oma senisest eluviisist loobuma, sai ta kingiks uue, parema elu - igavese elu, mida ükski inimene ei saa ära teenida.

Kuid miks valib Jeesus siiski just selle inimese, kes on oma eluga kuigivõrd ummikusse jooksnud - inimese, kes on teinud palehigis tööd kogu öö, kui teised inimesed magavad, ning kes pole ikka midagi saavutanud? Võibolla soovis Jeesus Peetruse valimisega rõhutada, et inimesel, kes hakkab kuulutama evangeeliumi, tuleb kogeda midagi sarnast: ta peab tööd tegema nii öösel kui päeval, sageli midagi saavutamata. Jumalal on edu määratlemiseks ilmselt hoopis teised mõõdupuud.

Armsad õed ja vennad, Jumal õpetab meid tihti just selliste saatuselöökide kaudu, milles meie ei suuda mingit mõtet aduda. Alles pärast hakkame me nägema, kui paljus põhinevad meie saavutused just nendele momentidele, mil me selle maailma silmis ei olnud edukad. Keda ainult kiidetakse ja meelitatakse, kaotab varsti kontakti tegeliku eluga - me oleme ju kõik näinud, mis juhtub poliitikutega, kuningaperedega, meelelahutuse- või ärimaailma suurnimedega. Sellepärast hoidugem oma maisest edust endale mõõdupuud tegemast. Jumala juures on üsna ilmselt kõik teistmoodi. Aamen.